

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
16 Maiu st. v.
28 Maiu st. n.

Ese in fie-care dumineca.
Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 20.

ANUL XVIII.
1882.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România 2 galbeni.

E l m i r a.

— Roman original. —

Inchinat iubitorilor mei părinți.

PARTEA I.

I.

Un public împodobit preumblă în fața sórelui de iernă, ce se resfrângea cu luciri prismatice în néua întinsă peste case și strade, ca un vel alb de mirésă. Pe drum sburau sanie elegante, ier pe canalul înghețat patinau la tactul orchestrului, părechi după părechi, în figuri îndresnețe și forte măestróse. Producțiunea le eră bizarul joc a vioiciunii; ca umbre plutiau abia atingend suprafața lucióasă. Gracie zăcea în avéntul lor, gracie pe buzele suridénde, și peste tot o naivă cochetărie, cu seriósa barieră a privitorilor din marginea ambelor termuri.

Mulțimea eră forte indesată, și compusă din tóte treptele sociale, căci eră Duminecă. Gerul ținea aspru, néua scărția, ier un vântuleț tăietor siliá a preumblá dela un capét până la altul a stradei, ce sta ca una din cele mai de frunte a orașului.

Pe când ajunse animarea la culme, și musica reversá bogate valuri de armonie, un strigát confus strebátu, drumul se goli, trecătorii formară spalir, ier în óre-care distanță alergau niște cai inselbăteciți, tărăind ruinele unei sanie, ce dórá puțin mai înainte își scutură talangelele argințiose, făcénd interesanți pe acei ce ședeau într'énsa.

De și ținea servitorul încă frénele, nestápánita furie a cailor trase sub picioare o fetiță, ce în zápácéla generală nu șeiu încotro se ferescă. Un strigát cumplit precurse clipita în care eră să fie strivită în veđul a deci de ómeni, când sári un bărbat asupra cailor, oprindu-i pe loc, cu stángra însé redicând fetița ametiță, grábi a o da în alta parte mai scutită.

Incidentul se scurse repede, gróza sgudui mulțimea, dar odatá trecut fieșce-care urmă petrecerea sa, uitánd ființa ce mai cá deveni victimă. Ea énsași venitá în ori, și afará de primejdie, nu mai avú timp a mulțami generosului mántuitor, el tocmái redicánd péléria, dispáru între ceialați. Íși neteđi deci pérul, scutură muful, și porni a-și continuá calea. Negreșit eră în acea concepțiune a tonului bun, ce obligá chiar și fetițelor a reintorná visite. Tremurá încă, și avea fața galbiná de spaima petrecuță, cugetánd în micul ei cap: „cá de nu sáriá acel domn, acum eră un cadavru fără viéță“.

Dar cine a fost, și ce esterior avea el óre?

— Nesmintit un bărbat pe cât de nobil, atât și

curagios, a cărui îndepártare grábitá indicá însé un caracter fálos, ce nu voiá să primescá recunoscínțele unei ființe cum erá ea.

Ocupatá de el, ajunse la o casá, unde fu întimpinatá cu bucurie de o femeie cărunțitá, care tocmái se redicase din prejma unui tinér, ce frunzária distract niște díuare.

Se sculá și el îndatá ce zári pe nou venita, și când Dómna vru a face ceremonia represintării, o intrerupse dícénd: „Iertare! Domnișóra Elmira și eu, ne cunoșcem!“

O unicá privire spre el, fu de ajuns a-l recunoșce și ea. Și când esclamá dna: „Ah! Dle Severin, imi scurți plăcerea a te face eu cunoscut“ — atunci Elmira il luá de mână, și vrénd a-i mulțami, cá o scóse din mórte, ochii i se umplurá cu lacrimi, neputénd alta rosti ca: „Oh! Domnule...!“

Cu o mișcare téndrá se incliná voinicósa lui figurá spre ea, uitánd-se așa cum ne uitám la un copil: cu o nespusá bineță, și nemárginitá frageđie. Apoi prin un senin suris și nimeritá inspirațiune infirá una din acele vesele conversári, sub care pere umbra supérárilor, ier obiectele mai de rénd cáștigá valóre și interes.

Severin erá un tinér ce vedea Elmira acum áltáia datá, cu tóte cá audise numele lui de nenumerate ori, dela acei studinți, ce veniau din când în când la ei. Cu atât mai bine însé o cunoșcea el, căci cine din junimea academicá nu cunoșcea pe mica Elmira, fiica invétătorului Scurtescu? Cine se nu o fie cunoscut, apoi sé nu fie díș cu vecinii: „Elmira nu va fi frumósá, dar o fetá așeđatá și forte deștéptá?“

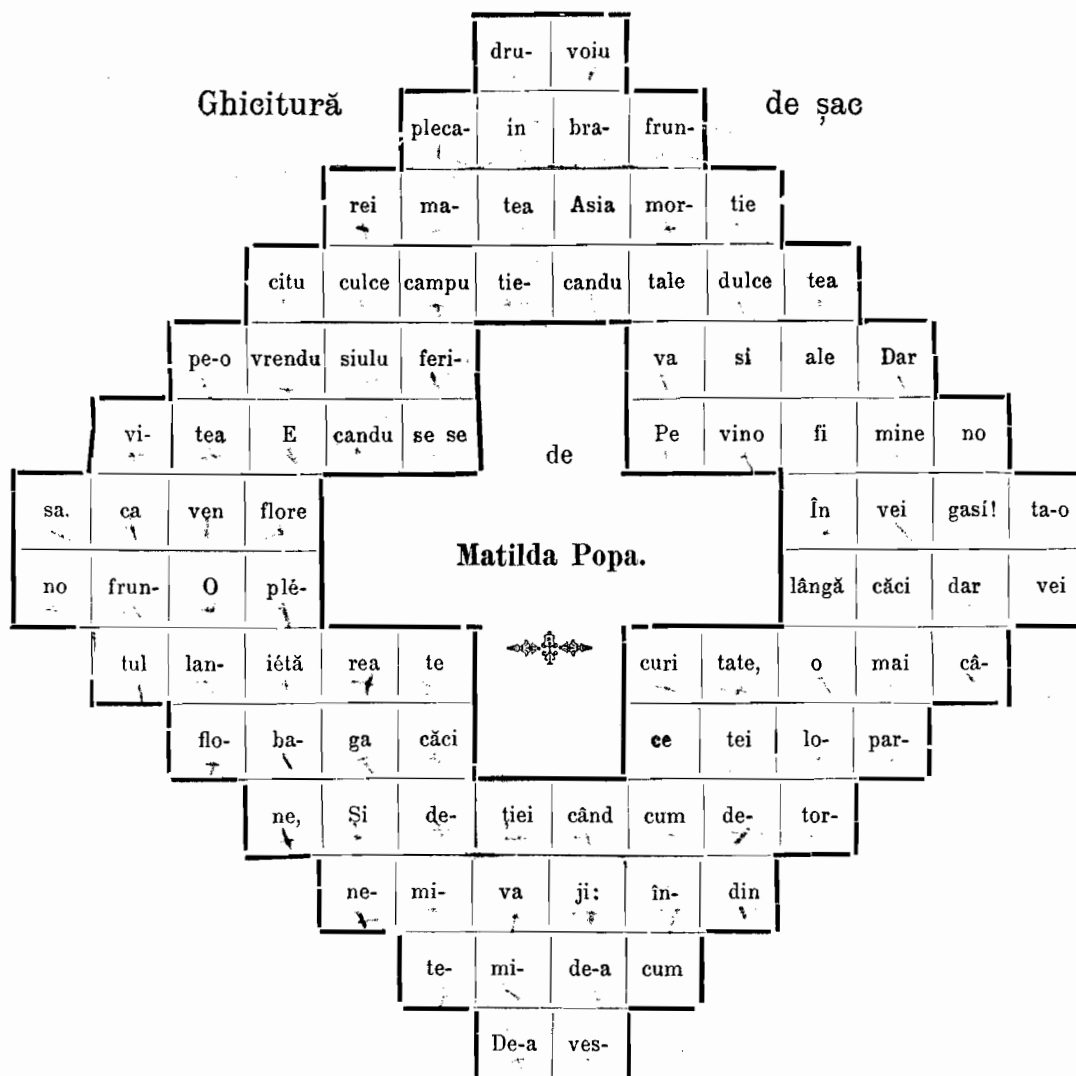
Șeiea el asta, de și în toți anii ce trái în zidurile acelu oraș, nu fu nici odatá la ei. Dovediá un fel de mándrie, o nepásare potrivitá de minune. cu modul ce prevenise periclul. Atenziunea fetei o sili a ascultá cu mai mult interes la el, și cu mai multá cáldură de cum făcuse înainte altora, și de cum îngáduiá naturelul ei închis.

Fumurósa cetá lásatá pe ninsóre, prevesti timpuriu apropierea serei. Observánd-o Elmira, se gáti spre a plecá. Se scólá și Severin ca și când înțelegénd-se a o petrece, ca nu cum va sé-i se mai întéple ceva.

Cu ea la olaltá, merse până la pórtá micii lor căsuțe, dar făr' a intrá i întinse mâna, și ea simți o liná stringere, ce-i aredicá sángele în obraz.

Điua acésta și întéplámintele ei isbirá rádécini în memoria Elmirei. Curagiul, ca una din cele mai puternice seducțiuni asupra femeii, ínlántase și copilésca ei minte, în care se sápará așa puținé evenimente.

✂ Crescutá ca floricica scutită de vénturi, petrecú

Terminul de deslegare e 8 juniu. Ca totdeauna, și de asta-dată se va sorti o carte între deslegători.

Deslegarea logogrifului din nr. 16: „Bosnieci, Riurén, Diogene, Aurelian, Văcărești, Imnolog, Director, Urzică, Rum, Socrate, Ursad.“

Literale inițiale a primului și al doile cuvânt exprimă Br.; iar celelalte cetite de sus în jos și cele finale de jos în sus ne dau numele: „David Urs de Mărgineni“.

Bine l'au deslegat dómnele și domnișorele: Eufrosina Popescu, Amalia Crișan, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Iconia Borca, Matilda Popa, Georgina Popa, Ecatarina Micu, Elena Micu, Veronica Venter, Ștefania Pop, Sofia H. Florescu, Silvia Tămășdan, Sofia Pavel și dnii Ioachim Muntean, Emilian Micu.

Premiul l'a câștigat dșóra Sofia Pavel în Lugoș.

Deslegarea problemei matematice din nr. 17:

„Léfa anuală a fost	2400 fl.
Pentru vipt a cheltuit	800 fl.
Pentru vestminte	320 fl.
Pentru locuință	160 fl.
Pentru servitori	280 fl.
Erogățiuni mărunte	140 fl.
Suma depusă în cassa de păstr.	700 fl.

2400 fl.

Bine au deslegat-o dómnele și domnișorele: Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Iconia Borca, Vilma Alesandru, și dnii G. M. Zanescu, P. Vale, I. Muntean.

Premiul l'a câștigat dl P. Vale în Inda mare.

A V I S.

Esemplare complete mai avem din începutul anului. Abonamentele se primesc din începutul ori cărui treiluniu, adeca din 1 ianuarie, din aprilé sêu din 1 iulie; cu prețurile însémnate în fruntea foii.

Abonanții noștri își pot comandă la noi următoarele scrieri cu prețuri fôrte reduse: „Ranele Națiunii“, roman în 3 tomuri, de Iosif Vulcan, în loc de 3 fl. cu 1 fl.; „Novele“, de acelaș, în trei tomuri, în loc de 3 fl. cu 1 fl. 10 cr.; „Mirésă pentru mirésă“, comedie în 3 acte, de acelaș, în loc de 1 fl. cu 20 cr.; „De unde nu este rentôrcere“, roman de Adrien Gabrielly, tradus de Tit Bud, în loc de 1 fl. cu 20 cr. Asemene se ofere și portretul dlui Ion Bratian, în loc de 1 fl. cu 30 cr.

Din: „Selavul Amоруlui“ și din „Poesii“, ambele de Iosif Vulcan, nu mai avem nici un exemplar.

Edițiune nouă din „Lira Mea!“ Esemplarele de lues din colecțiunea de poesii noue ale redactorului acestei foi, trecând tôte, în timp de dóue luni, s'a scos a dóua edițiune, care e și mai frumos legată decât cea d'intăiu. Prețul însé remâne tot cel vechiu, 3 fl. Fiind că sânt de mai multe colori, onorab. abonanți binevoiescă a-și alege colorile. cari le plac mai mult. Colorile sânt următoarele: alb cu rosa, alb cu vênét deschis, roșu cu vênét deschis, roșu cu vênét închis, roșu cu alb, vênét închis cu rosa, verde cu galbén, vênét deschis cu galbén, vênét deschis cu rosa. Totodată observăm, că exemplare cu 2 fl. nu mai avem. Din edițiunea poporală însé, cu câte un fl., se mai află exemplare.

Editura Familiei.

Proprietar, redactor respunđător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. Strada principală nr. 274.